

Libhošťský zpravodaj

Ročník X. číslo 4 – Duben 2008

OSADNÍ VÝBOR INFORMUJE

Připravovaná rekonstrukce I/48

Rádi bychom vás informovali o posledním vývoji ve vyjednávání ve věci připravované rekonstrukce I/48. Po proběhlé **veřejné schůzi**, která se konala 23. 10. 2007 v Libhošti, následovala série korespondence s dotčenými úřady a to v tomto pořadí:

Dne 10. prosince 2007 jsme písemně žádali **ŘSD Ostrava** o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb. k připravované stavbě, kdy záměrem žádosti bylo co nejlépe informovat občany o průběhu příprav a předložit jim **studie, související se záměrem stavby**.

Za důležité jsme pokládali níže popsané studie a to v tomto rozsahu:

- **výsledky hlukové zátěže na I/48 v úseku Nový Jičín – Příbor** a to jak měřené (zpětně v období cca 10 – 15 let), tak i modelové studie hlukové zátěže po dokončení výstavby R-48 v tomto úseku
- **výsledky nárůstu dopravy (počet aut/24 hod.) na I/48 v úseku Nový Jičín – Příbor** a to jak měřené (zpětně v období cca 10 – 15 let), tak i modelové studie nárůstu či snížení dopravy po dokončení výstavby R-48 v tomto úseku
- **dále aktuální kopii situačního výkresu** připravované stavby R-48 v úseku Rybí - Příbor

Zpracované informace jsme požadovali v písemné podobě a vzniklé náklady jsme byli připraveni uhradit. Žádost byla postoupena kanceláři Generálního ředitele, kde byla vyhodnocena **jako nesplňující náležitosti zákona č. 106/1999 Sb.**

pokračování na str.3

OBSAH

OSADNÍ VÝBOR INFORMUJE	1
OBSAH	2
OSADNÍ VÝBOR INFORMUJE	3
OSVĚTOVÁ BESEDA INFORMUJE	4
Osvětová beseda jubiluje	4
Projed'te se s námi kolem humen	6
Slet čarodějnic	7
Vítání občáňků	7
Z OBECNÍHO DĚNÍ	7
Naše Miss	7
INFORMACE Z MĚÚ NOVÝ JIČÍN	11
Z jednání samosprávných orgánů města	11
Hasiči upozorňují	12
Informace Českého statistického úřadu	13
Vytvoření zeleného bodu při příležitosti Dne Země	13
REDAKČNÍ SDĚLENÍ	14
Nový člen redakční rady	14
VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI	15
MUDr. Adolf Hrstka (1864-1931)	15
KULTURA A SPOLEČENSKÉ DĚNÍ	20
Libhošťané na fotografiích ve významných životních a společenských situacích	20
Lašský koutek	22
ZPRÁVY ZE ŠKOL	24
KAM ZA KULTUROU	25
SPOLEČENSKÉ OKÉNKO	26

pokračování ze str.1

Další korespondence proběhla s **Parlamentním petičním výborem**, kde si naši petici vzal pod patronát pan **poslanec Ing. Hrnčíř**, který je členem parlamentního petičního výboru. Dne 21.1.2008 proběhlo s poslancem Ing. Pavlem Hrnčířem informativní jednání a seznámení s **navrhovaným řešením obslužné komunikace při rekonstrukci silnice 1/48 na R-48**. Tohoto setkání se účastnili všichni členové petičního výboru Libhošť. V takto hojném obzazení jsme panu poslanci vysvětlili naši situaci a seznámili jsme ho se všemi nám dostupnými fakty, které máme k dispozici. Na závěr schůzky byl pan poslanec obeznámen s problematikou přímo v terénu. V doprovodu několika členů petičního výboru navštívil Libhošť, kde mimo jiné shlédnul alternativní řešení obslužné komunikace k R-48. Nyní se pan poslanec seznamuje s názory a podklady ostatních zúčastněných stran - město Nový Jičín, ŘSD Ostrava, Ministerstvo dopravy a jiné, načež nás bude o situaci pravidelně informovat.

Další dopis stejného znění byl adresován na **Ministerstvo dopravy k rukám pana ministra Ing. Aleše Řebíčka**, který dopis postoupil svým podřízeným. Za nás jen mohu konstatovat, že s reakcí nejsme spokojeni a budeme v této věci dále jednat.

O následných krocích a jednáních v této věci vás budeme dále informovat. Přesné znění podaných žádostí a jejich odpovědí naleznete na oficiálních Libhošťských internetových stránkách.

Za OV: Vít Škarka

Pozvánka na veřejnou schůzi

Osadní výbor v Libhošti oznamuje občanům, že se v úterý dne **22.4.2008** v 19 hodin v pohostinství u Kolářů uskuteční **Veřejná schůze občanů**.

Nabídka pomoci od Libhošťských hasičů

Sbor dobrovolných hasičů v Libhošti nabízí občanům výpomoc při **odčerpávání vody ze studní** a dále pak pomoc **při ořezu větví a stromů** (k dispozici motorová pila).

OSVĚTOVÁ BESEDA INFORMUJE

Osvětová beseda jubiluje

K desetileté činnosti osvětové besedy připravuje
Oldřich Sobek

Na letošní výroční schůzi si členové občanského sdružení Osvětová beseda v Libhošti připomenou okolnosti, které před desíti lety vedly k jejímu založení. Dne 14. září 1998 se v budově fojtství sešlo 14 občanů, kteří podepsali **PROHLÁŠENÍ**, v němž se zavázali, že budou usilovat o obnovu kdysi bohatého společenského a kulturního života v Libhošti. Bezprostředně poté, jako odezva na toto prohlášení, ještě v říjnu téhož roku vyšlo nulté a v listopadu pak mimořádné číslo **Libhošťského zpravodaje**, jehož vydavatelem bylo a stále zůstává občanské sdružení Osvětová beseda. Tomuto počínu předcházela mimořádně náročná organizátorská činnost několika obětavců. Ani mezi členy tehdejší občanské komise se nenašel nikdo, kdo by v uskutečnění takovéto myšlenky věřil. Dodnes mi zní v uších slova: *“Ty seš blázen, ty chceš vydávat zpravodaj? Tu, u nás? A měsíčně? Nezapomeň, že žiješ v Libhošči! A kdo tam co bude psát?”* Podařilo se, a jak vidět, i za změněných podmínek zpravodaj žije dál! Pravda, nebylo to lehké, a byly i chvíle, kdy jsem si nejednou říkal, že „tohle číslo je opravdu už moje poslední!“ Ale všechno se přečkal a za celé desetileté období se nestalo, že by některý měsíc zpravodaj nevyšel. **(Mimochodem, vyšlo už k dnešku 114 čísel. Ten, kdo si je archivuje, získává přehled jak o současnosti, tak i o historii obce)!** Všechno se dělalo na koleně, v domácnosti, bez nějakého profesionálního pracovníka, dokonce i ovládání staříčkého počítače jsem se musel učit za pochodu.

První dvě čísla v r. 1998 byla doručena do všech domácností zdarma, díky sponzorskému daru pana **Jiřího Švuba**, majitele antikvariátu v Novém Jičíně, tisk zajišťovala **Dílna užité grafiky paní Olgy Michálkové**. Celkový náklad se ustálil kolem asi 280 – 300 výtisků. Zpravodaj ovšem mohl a dodnes může v této podobě vycházet pouze díky sponzorským příspěvkům a později grantům **města Nového Jičína**. Všichni, kdož se na jeho vydávání dodnes podílejí, pracují zdarma, bez jakéhokoliv honoráře.

Aby bylo možno uskutečňovat záměry prvních signatářů PROHLÁŠENÍ, byl ustaven **přípravný výbor ve složení Jiří Štípský, Jaroslav Šimíček a Oldřich Sobek**, který vypracoval návrh stanov občanského sdružení. Po úpravách stanov byl nový spolek v Libhošti zaregistrován Ministerstvem vnitra ČR a činnost sdružení byla tím zlegalizována. Avšak na konečné schválení stanov se nečekalo.

Už 28. října 1998 se za spolupráce občanské komise a školy uskutečnila zdařilá připomínková oslava 80. výročí vzniku ČSR a ukončení 1. světové války. I když průběh oslav byl narušen mimořádně nepříznivým počasím, sešlo se nebývalé množství lidí, kteří si vyslechli slavnostní projev a jmenovitě bylo vzpomenuťo všech 47 padlých Libhošťanů, jejichž jména jsou uvedena na pomníku padlých. Poprvé vůbec byli vzpomenuťi i libhošťští legionáři, jimž přítomní vzdali čest za zvuku písně „Hoši od Zborova“. Dne 17. prosince byl ve zdejší farní kostele uspořádán koncert Dětského pěveckého sboru **Ondrášek** a jeho hosta, **Dětského pěveckého sboru v Pretorii z Jihoafrické republiky**, který měl mezi občany mimořádný úspěch a ohlas.

Začaly přípravy na bohatou činnost v následujícím roce 1999. O tom však příště.

Prohlášení

My, níže podepsaní občané, jsme se dnešního dne sešli, abychom obnovili činnost Osvětové besedy v Libhošti. Paměťníci se jistě dobře vzpomenuť na časy, kdy obec Libhošť byla dějištěm společenského a kulturního života a všeobecně prospěšné osvětové činnosti. Ta byla spojena s obecnou snahou po tvořivé lidské práci, společenské angažovanosti, občanské a sousedské pospolitosti. V posledních letech jsem všichni svědky nezájmu o dění v místě bydliště, které má splňovat naše představy o našem domovu. Nechceme v Libhošti jen bydlet a pasivně přežívat týdny, měsíce a roky svého života, ale chceme obnovit pojem domova, v němž účta k tradicím, historii a odkazu minulých generací nebude prázdným pojmem.

Naší snahou proto bude podporovat regionální vlastivědu, přibližovat širší veřejnosti a naší mládeži téměř zapomenutý odkaz našich předků. Chceme podporovat rozvoj kulturní a osvětové práce, zprostředkovávat informace o životě a činnosti občanských sdružení a organizací a o potřebách a problémech občanů a obce.

Naše sdružení je založeno výhradně na občanském principu. Spojuje nás pouze snaha společnými silami přispět ke zlepšení současného neuspokojivého stavu v obci. Zveme mezi nás i další spoluobčany, kteří jsou ochotni v této společensky významné oblasti působit. Zejména přivítáme zájemce z řad naší mládeže, již především je naše prohlášení adresováno.

V Libhošti dne 14. Zárí 1998

Podepsání:

Vlasta Opělová, Jana Polášková, Zdenka Hanzelková, Dagmar Michálková, Jiří Štípský, Oldřich Sobek, Jaroslav Šimíček, Miloslava Blažková, Jiří Kelnar, Helena Šimíčková, Vl. Šimíček, Olga Michálková, Ludmila Okáčová, Libor Pístecký.

Projedte se s námi kolem humen, podíváme se, co se děje u našich sousedů

Sousedé by se měli navštěvovat. Mnohé věci je možno i od nich totiž odkoukat a poučit se. Většinou nás ale lákají dálky a větší vzdálenosti. Dnes už není problém cestovat, nebo dokonce usadit se kdekoliv ve světě. Osvětová beseda tentokrát zve všechny, kdož mají zájem o dění a život za našimi humny, na jednodenní zájezd, který se uskuteční **v sobotu dne 3. května**. V programu máme:

- krátké nahlédnutí na nedávno vybudovanou **Naučnou přírodovědnou stezku „Borovecké rybníky“**,
- **v Příboře** navštívíme **chrám sv. Valentina**, jehož nadace stála u zrodu našeho kostela sv. Jakuba st. v 80. letech 18. století (pochází z něj i interiér našeho kostela),
- prohlédneme si výstavu **„KŘÍŽ – znamení utrpení i naděje“** ve výstavních prostorách příborského muzea, zastavíme se v rekonstruovaném rodném **domě Sigmunda Freuda**,
- **v Albrechticích** si prohlédneme poslední dřevěnici obce, v níž si občané zřídili **obecní muzeum**,
- **v Bartošovicích** navštívíme **Stanici pro záchranu živočichů a síň ekologické výchovy** a seznámíme se s činností Informačního centra Regionu POODŘÍ,
- **v Kuníně** navštívíme nově uspořádané a doplněné zámecké sbírky a zámecký park,
- **Suchdol n. O.** nás překvapí hned dvěma muzei. Navštívíme jedinečné muzeum **církve Moravských bratří**, jejichž počátky jsou spojeny s vysťahovalectvím a útekem před násilnou rekatolizací z naší oblasti, a dále **Muzeum městyse Suchdol**, kde zájemci shlédnou expozici 2. světové války a leteckých bitev,
- **v Hynčicích** navštívíme rodný **dům Gregora Mendla**, zakladatele světové genetiky.

Závěr poznávacího zájezdu a jeho celkové zhodnocení si uděláme na večeři **v Jakubčovicích n. O. u tradičního guláše**. Odjezd je ze všech aut. zastávek v 7.00 hod, návrat předpokládáme v 19 hodin. Cena zájezdu činí **150 Kč**. V ceně je započítána jízda a večeře. Vstupné je většinou v jednotlivých objektech diferencováno a platí si je každý sám.

Osvětová beseda svým členům přispívá na zájezd 50.- Kč. Zájemci se mohou přihlásit a složit příslušnou částku nejpozději do 25. dubna osobně u Oldřicha Sobka nebo u Vlasty Opělové.

Slet čarodějnic

Jak už se stalo tradicí, poslední dubnový den dochází v Libhošti ke **sletu čarodějnic**. Nejinak tomu bude i letos. Slet se i tentokrát uskuteční ve **středu 30.dubna od 19 hod** na fotbalovém hřišti. Sraz všech čarodějnic, které se chtějí sletu zúčastnit, je v 18.30 hod před hasičárnou.

Vítání občáňků

V neděli 13.června proběhne v budově Fojtství již tradiční **vítání občáňků**, na které zveme kromě rodičů s dětmi i naše občany. Obřad přivítání nově narozených dětí připravuje již tradičně Miluška Blažková s kolektivem spolupracovníků. **Rodiče, kteří o tento slavnostní akt projeví zájem, nechť se do 31.května přihlásí u paní M. Blažkové, Břehy 469.**

Z OBECNÍHO DĚNÍ

Naše Miss

Jana Roszková

V sobotu 2.2.2008 se uskutečnilo očekávané finále soutěže Česká Miss 2008. Tohoto finále se účastnila naše spoluobčanka Lucka Matušová a z tohoto důvodu mnoho z nás tento pořad sledovalo. Napjatě jsme očekávali až Lucka vstoupí, s číslem 1, na pódium. Moc jí to slušelo a kostým letušky jí padl jako ulitý. Shlédlí jsme i její medailonek. Pak přicházeli další dívky a finále se začalo pomalu rozjíždět. Nakonec se ale Lucka do poslední šestky dívek nedostala. Musím ale říct, že jsem si byla celkem jistá, že Lucka postoupí, takže mě to celkem šokovalo, když nepostoupila. V minulých letech jsem tuto soutěž moc nesledovala, ale podle toho co jsem viděla, tak mě Lucka po dlouhé době

přišla něčím opravdu zajímavá, mezi ostatními dívkami. Možná pro svou výraznost nepostoupila. Nevím. Na tyto odpovědi nám snad Lucka aspoň z části odpoví sama. A i na mnoho dalších otázek. Každopádně klobouk dolů před její odvahou.

Typická otázka na začátek, proč jsi se přihlásila do soutěže?

Tak určitě proto, abych si vyzkoušela jak to při takové soutěži chodí, poznala spoustu nových věcí, nasbírala zkušenosti, no a hlavní důvod byl, že by mi to mohlo pomoci otevřít dvířka do modelingu.

Proč jsi se přihlásila zrovna do České miss a na do Miss ČR?

Protože mi přijde, že Česká miss je serióznější než Miss ČR. Ale o tomhle by se dalo spekulovat. Je to jen můj osobní názor.

Co jsi považovala za svou největší zbraň, v té velké konkurenci dívek?

Já jsem neměla žádnou svou největší zbraň. Snažila jsem se být svá. Jenže v téhle branži to asi nejde.

Postoupila jsi v konkurzu, který se uskutečnil v Ostravě. Jak to probíhalo dále?

Po castingu v Ostravě následoval další casting, který se už konal v Praze. Tam se již vyhlásilo 12 soutěžících dívek, a už ten večer začaly zdlouhavé přípravy.

Jak se ti líbilo v Thajsku? A jaká byla cesta?

Jedním slovem bylo tam krásně. Sice je tam úplně odlišný život, kultura ale stálo to za to, jelikož jsme spatřili věci, které bychom v životě asi neviděli. Cesta letadlem byla zdlouhavá. Tam jsme letěli 13 hod. a zpátky 21 hod., protože se nám to protáhlo s přestupy.

Jaká zajímavá místa jste zde navštívili?

Navštívili jsme spoustu míst, takže kdybych to měla vše vyprávět, nestačil by mi jeden malý sloupek v Libhošťském zpravodaji . V Thajsku jsme bydleli na několika místech, nejdříve v Bahghkoku, na Partaj, na Puketu a na Phi phi kde byly jedny z nejkrásnějších pláží s bílým pískem, který se objevuje už jen na sedmi místech na světě. Navštívili jsme také Floatingmarket – je to menší řeka, kde se jezdí na loďkách a nakupuje, také jsme měly možnost se setkat s divokými zvířaty např.tygrem, slonem, gepardem, se kterými jsme byli opravdu v těsné blízkosti. Navštěvovali jsme i různá kulturní zařízení jako jsou např divadla atd. Dokonce jsme se setkali i s paní ministryní. Viděli jsme opravdu spoustu věcí.....

Co všechno jste v Thajsku v souvislosti s finále musely udělat a připravit?

Cesta do Thajska byla opravdu pracovní, ne relaxační. Každá z dívek musela natočit svůj medailonek a různé upoutávky. Také jsme měli spousty oficiálních večeří, takže po celodenním natáčení ve 40C° jsme museli třeba cestovat hodinu někdy i dvě na oficiální večeři. Samozřejmě jsme musely udržovat i kondičku, takže jsme ráno brzy vsávaly a chodily do posilovny nebo plavat.

Jací jsou v Thajsku lidé?

Velice úslužní, někdy až otravní. Například mentalita nakupování je tam zvláštní. Skoro vás vtáhnou do stánku, vy s nimi musíte bezpodmínečně smlouvat o ceně, a pokud si nic nevyberete, vyhodí vás.

S kým jsi se během soutěže nejvíce skamarádila?

Já osobně jsem se snažila vycházet se všema. Ale jak určitě každý z nás ví 12 ženských je 12 ženských. Nejvíce jsem se skamarádila s Šárkou Frýbortovou – zrzečka ze Zlína, s ní jsem po celou dobu bydlela, Adélou Vártovou – ta pochází od Ostravy, Elisavet Charalambidu – z Brna 3.vicemiss, Katka Šamanová – z Prahy. Utvořili jsme super partu, a neustále jsme v kontaktu.

Byla mezi dívkami cítit rivalita, nebo dokonce nenávisť?

Jak už jsem řekla více ženských nedělá nikdy dobrotu. Samozřejmě, že mezi některýma byla cítit rivalita.

A teď k samotnému finále. Měla jsi číslo jedna. Byla to podle tebe výhoda nebo nevýhoda?

Mít číslo jedna nebyla výhoda ani nevýhoda. Nevýhoda byla v tom, že jsem si musela pamatovat všechny choreografie jako první, a holky to pak jen zopakovaly. A výhoda byla, že jsem to měla aspoň vše rychle za sebou..

Jak se ti líbilo to, že finále bylo v letištní hale Ruzyni?

To, že finále bylo na letišti bylo velice nápadité. Jestli jste si všichni všimli, že celkový pořad byl v duchu nějakého letu. Jen musela být velice dobře provedena různá opatření.

Jak probíhaly dny těsně před finále?

Tuhle otázku shrnu do tří slov. Zkoušky, zkoušky, zkoušky. Někdy i do brzkých ranních hodin.

Jak se ti líbilo moderátorské duo Maroše Kramára a Jany Štefánkové?

Duo Kramár a Štefánková bylo moc fajn. Byla jsem s nimi i v osobním kontaktu a můžu říct, že jsou to velice příjemní lidé.

Měla jsi předem některou s dívek vytipovanou na vítězku?

Vítězku jsem neměla vytipovanou, ale šance měla Eliška, aspoň se o tom spekulovalo.

Byla cítit nervozita mezi dívkami? A byla jsi i Ty nervózní, když jsi šla úplně první?

Nervozita určitě byla. A kdo by nebyl nervózní, stát poprvé v životě před kamerami v přímém přenose.

Přišla někdy taková chvíle, kdy sis říkala, ať už je po všem?

Takových chviliek bylo hodně. Sice když se to tak vezme nešlo o nic, ale bylo to náročné, takže i na takové chvíle došlo.

Proč myslíš, že jsi nepostoupila mezi 6 posledních? Mrzelo tě to?

Abych pravdu řekla nevím, opravdu ne. A docela by mě to zajímalo, jenže to už se asi nedozvím. Mě osobně to nemrzelo, i tak to byl obrovský zážitek.

Kdo byl pro tebe největší opora? Měla jsi třeba nějaký talisman?

Oporou mi byla každopádně rodina, přítel, kamarádi. A v určitých chvílích jsme si byly s holkami oporou navzájem, protože jsme tam nikoho neměly.

Jak to vlastně probíhá teď po soutěži? Máš nějaké povinnosti? (např. charitativní akce, focení, rozhovory, atd.)

Po soutěži jsem se vrátila normálně do práce. Povinnosti mám takové, že jsem pod agenturou České miss. A z toho pro mě vyplývá zúčastňovat se castingů atd.

Dostala jsi nějaké pracovní nabídky?

Něco málo se dostavilo, v rámci modelingu. Ale momentálně setrvávám ve své dosavadní práci. A uvidí se co dál.

Budeš se dále věnovat práci, kterou děláš? Pokud ano, vzdala by ses jí, kdybys vyhrála?

Kdybych vyhrála, nezbývalo by mi nic jiného než se vzdát práce a všeho tady. Vítězka to má složité, musí být neustále k dispozici. A na rok dopředu už má dohodnutou práci.

Co myslíš, že ti účast v soutěži dala? Změnil se ti nějak život, ambice, priority?

Soutěž mi dala spoustu zážitků, a trochu samostatnosti. A ambice vám to určitě nějakým způsobem pozvedne.

A otázka na závěr : Šla by jsi do toho znovu?

Momentálně určitě ne... A co bude za pár let, kdo ví... Dnes nevíme co bude zítra nebo za týden a co teprve za rok.

INFORMACE Z MĚÚ NOVÝ JIČÍN

Z jednání samosprávných orgánů města

Rada města se sešla na svém jednání dne 19.2. 2008. V úvodu jednání ocenila strážníky Městské policie u příležitosti desetiletého působení u MP NJ (M. David, P. Růža, Bc. R. Škoda, P. Šnajdárek) a vyhodnotila nejlepší zaměstnance MP NJ za rok 2007 (P. Růža, P. Vaníček).

Rada města projednala finanční problematiku: schválila např. poskytnutí dotace občanskému sdružení Abadá Capoeira ve výši 20.000 Kč na účast na mistrovství světa v Bruselu. Podrobnější informace jsou k nahlédnutí u usnesení na webových stránkách města a úřední desce.

RM schválila také poskytnutí finančního příspěvku Zastupitelstvu dětí a mládeže Nový Jičín ve výši 10.000 Kč na uspořádání krajského setkání členů dětských parlamentů a zastupitelstev MSK.

Dále schválila termín podání žádosti o grant od 20.2.2008 do 10. 3. 2008 pro druhé kolo grantového řízení na rok 2008 v grantovém podokruhu č. 3.2. „Podpora pravidelné sportovní činnosti dětí a mládeže“

RM vzala na vědomí žádost o vyjádření k znovuoobnovení kulturně-společenské akce „Vítání občánků“ a neschválila obnovení tohoto ceremoniálu v podmínkách města Nový Jičín.

RM vzala na vědomí Zprávu o vyhodnocení Vánočního jarmarku 2007 a Zprávu komise obchodu, služeb a cestovního ruchu o činnosti v roce 2007.

RM vzala na vědomí informaci o vyhodnocení investičních akcí ukončených v roce 2007.

Dále byly Radou města projednány rozsáhlé bytové záležitosti a majetkoprávní problematika – také zde odkazujeme na plné znění usnesení na webových stránkách města a úřední desce.

RM vzala na vědomí „Výroční zprávu za rok 2007“ o poskytnutých informacích dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím a zprávu o vydaných územních rozhodnutích a stavebních povoleních. Dále vzali na vědomí žádost občanského sdružení Lungta o vyvěšení vlajky Tibetu na novojičínské radnici dne 10. 3. 2008 jako připomenutí výročí povstání tibetského lidu.

Mgr. Hana Sirotová

Hasiči upozorňují

Letošní nezvykle teplý počátek roku nás přiměl k tomu, abychom již nyní varovali před možnými požáry. Pokud pálení nezakazuje místní vyhláška, měli by lidé věnovat velkou pozornost zakládání ohňů při úklidových pracích na zahrádkách. Pálení je možno provádět pouze na ohništi, které je bezpečně ohraničeno např. kameny. Dále je vhodné mít v blízkosti ohniště připravené vědro nebo konev s vodou, resp. nádobu s pískem a lopatku, aby se dal případný požár již v zárodku uhasit a v žádném případě neodcházet od ohniště, pokud není dostatečně uhašeno. Pálení se nesmí provádět v době, kdy fouká vítr a hrozí tak rozšíření ohně do okolí. A to i kdyby bylo pod neustálým dohledem. Plošné vypalování trávy je zakázáno nejen na zahrádkách, ale i jinde. Při nedodržení tohoto zákazu hrozí občanovi za tento přestupek pokuta až 25 000 Kč. Rovněž chceme připomenout, že po celý rok platí zákaz rozdělávání ohňů v lesích mimo vyhrazená tábořiště. Rodiče bychom chtěli upozornit na to, že jsou ze zákona odpovědní za své děti, a měli by je poučili o tom, jak lehce může dojít k požáru při neopatrném zacházení s ohněm, i o tom, kde se ohně rozdělávat nesmí. V žádném případě pak nedopustit, by si děti rozdělávaly oheň bez dohledu dospělé osoby. V případě vzniku požáru zapříčiněného dětmi zákon postihuje odpovědné osoby pokutou až do výše 25 000 Kč.

Pokud jde o právnické a podnikající fyzické osoby, ty sice mohou provádět spalování hořlavých látek na volném prostranství (dřevní odpad, spadané listí apod.), ale jsou povinny stanovit opatření proti vzniku a šíření požáru a předem je oznámit hasičskému záchrannému sboru. Ten může stanovit další podmínky pro spalování, popřípadě může takovou činnost zakázat. Při porušení této povinnosti se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba správního deliktu, za který jim může být uložena pokuta až do výše 500 000 Kč. Každý, kdo se pohybuje v přírodě, by se měl chovat obezřetně. Nerozdělávat ohně mimo vyhrazená místa, neodhazovat nedopalky cigaret apod. a v případě zpozorování ohně nebo kouře ihned informovat operační středisko hasičského záchranného sboru na číslech 150 nebo 112. I přes pravidelná upozornění na nebezpečí, hrozící při vypalování suchých travních porostů ve sdělovacích prostředcích však každoročně vyjíždějí hasiči k takto způsobeným požárům, které bohužel často končí tragicky s velkými materiálními škodami a v nejhorších případech ztrátou lidského života.

nprap. Dagmar Benešová
vrchní inspektorka - PVČ
HZS Moravskoslezského kraje
územní odbor Nový Jičín

Informace Českého statistického úřadu

Český statistický úřad organizuje v roce 2008 v souladu se zákonem č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů, výběrové šetření o životních podmínkách domácností v České republice – SILC 2008, jehož smyslem je získat reprezentativní údaje o ekonomickém a sociálním postavení českých domácností a jejich životních podmínkách. Toto šetření uskuteční se na území celé České republiky v termínu od 23. února do 11. května 2008 prostřednictvím speciálně vyškolených tazatelů. Pracovníci zapojení do šetření se budou prokazovat pověřením k výkonu funkce, které jim vydá Samostatné oddělení terénních zjišťování ČSÚ v příslušném kraji, nebo služebním průkazem zaměstnance ČSÚ. Ve všech fázích zpracování je zaručena anonymita zjištěných údajů a získaná data jsou důsledně chráněna podle přísných požadavků zákona č. 89/1995 Sb. o státní statistické službě a podle zákona č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů. Všichni pracovníci jsou vázáni mlčenlivostí o všech šetřených skutečnostech ve smyslu § 16 zmiňovaného zákona o státní statistické službě.

Případné dotazy směřujte na pracovníka samostatného oddělení terénních zjišťování ČSÚ pověřeného řízením šetření Životní podmínky 2008 paní **Ing. Evu Kramolišovou**, e-mail: eva.kramolisova.czso.cz.

Ing. Hana Gurecká
vedoucí samostatného oddělení terénních zjišťování

Celorepublikový rekord - vytvoření zeleného bodu při příležitosti Dne Země

Den Země, který připadá na **22. dubna**, je každoroční oslavou životního prostředí a také momentem, kdy je vhodné se zamyslet nad úsilím, jež je třeba k ochraně přírodního bohatství naší planety ještě vyvinout. Při příležitosti tohoto dne hodného oslavy Dne Země - připravilo Město Nový Jičín velkolepou akci, která se uskuteční v úterý **22.4.2008** na Masarykově náměstí. **Od 9.00** bude pro všechny malé i velké připraven **bohatý program – téma ODPADY**. Školáci, ale i předškoláci se budou moci zúčastnit mnoha soutěží, mohou shlédnout kulturní program, navštívit Kino Květen, ve kterém budou promítány filmy, v prostorách parkoviště vedle tržnice bude vystavena

technika Technických služeb města Nového Jičína, s ukázkami toku odpadů až k finálnímu výrobku apod.

V průběhu akce se Město pokusí o vytvoření **celorepublikového rekordu - sestavení největšího zeleného bodu**. Rovněž v tomto čase budou z řad škol a školek vyhlášeni nejlepší sběrači plastových víček od nápojů, které jsou sbírány dětmi, ale i dospělými pro vytvoření rekordu.

Srdečně jsou zváni všichni žáci a předškoláci se svými učiteli, a také široká veřejnost. Při příležitosti Dne Země budou v dubnu do všech domácností distribuovány brožurky „Průvodce odpadů z domácností, kde se občané dozví potřebné informace týkajícího se nakládání s odpady na území našeho města.

Mgr. Marta Kiššová,
odbor životního prostředí

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

Nový člen redakční rady

Aleš Hána

Vy, kteří pravidelně čtete Libhošťský zpravodaj, jste si možná všimli, že se v posledních číslech objevilo na místě autora článku nové jméno – **Jana Roszková**. Jde o novou členku redakční rady zpravodaje a já bych rád využil této příležitosti a uvítal ji v našich řadách a zároveň vám ji trochu více představil.

Janě je 21 let, bydlí v Libhošti a momentálně navštěvuje druhý ročník Vysoké školy podnikání v Novém Jičíně. Jako každého mladého člověka ji baví sport, hudba, přátelé, ale i příroda, škola či nová práce. Kromě toho všeho ji ale zaujala i má nabídka přispívat do zpravodaje, kterou jsem jí učinil na diskusním fóru na libhošťských internetových stránkách (asi nevyzradím žádné velké tajemství, když řeknu, že tam vystupuje pod přezdívkou AXIS). Podle jejích vlastních slov by ráda přispívala články, které by se měly více zaměřovat na mladší čtenáře, ale nejenom na ně. Ráda by přispívala i články z oblasti kultury či společenského života.

Já bych ji rád z pozice šéfredaktora popřál plno zajímavých článků a témat a zároveň jí poděkoval za její odvahu zkusit také sama něčím přispět k rozšíření tematického záběru zpravodaje. Doufám, že tím inspiruje i některé další spoluobčany, kteří by měli zájem rozšířit naše řady.

VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI

MUDr. Adolf Hrstka

Josef Adamec

Dokončení.

Stanný soud byl určen na 3. března. Přelíčení trvalo od 8 hodin ráno do 11 hodin v noci. Celou tu dobu stál dr. Hrstka mezi krutým žalobcem Kafkou a důmyslným obhájcem Grünfeldem, vzadu četné posluchačstvo z vojenských kruhů s dr. Žegaračem v popředí. Telegraficky se na průběh několikrát vyptával generál Matuschka. Snad se nemohl dočkat, aby dal nabíjet ručnice. Svědky byli jen četníci. Jejich výpovědi si odporovaly. Zvlášť Strejček se v Grünfeldových křížových otázkách mátl a ustupoval. Ale na chodbě měl kuráž. Když vedli dr. Hrstku a voják přikládal z chodby do kamen, četník Strejček významně laškoval: 'Netopte tolik, ono bude panu doktorovi horko dost!'

Obhajovací řeč postavil dr. Grünfeld na dvou bodech: Na rozporech ve výpovědích četníků a na Hrstkově korespondenci. Byly tam totiž dopisy ministra **dr. Gautsche**, o němž se tvrdilo, že byl císaři Františku Josefovi skoro synem. Dr. Gautsch jako kurátor Tereziánské akademie psával Hrstkovi, neboť kus Štramberka, Zámecká hora i s hradem, patřila tereziánským šlechticům a takto mívali proň četná jednání. 'Lieber dr. Hrstka', psával Gautsch a Grünfeldovi se podařilo přesvědčit soud, že takový velký Rakušan a státník by sotva bez informací navázal styky se špatným člověkem a vlastizrádcem. Dr. Grünfeld navrhoval, aby byl baron Gautsch vyslechnut osobně - té spravedlnosti že nemůže být obviněnému odepřeno.

Gautsch na překvapené vojáky zapůsobil. Senát se poradil a prohlásil žádost obhájce za odůvodněnou. Ale poněvadž stanný soud se končí ve 12 hod. v noci a do té doby nelze barona Gautsche obeslat, zastavuje se proti obžalovanému stanný soud. Jen toho chtěl dr. Grünfeld dosáhnout - času! Nebýt toho, byl by dr. Hrstka příštího rána zastřelen. 'Náhla smrt' byla tedy odvrácena. Případ byl předán 'pomalému' vojenskému soudu. Dr. Hrstka nebyl propuštěn z vazby, ač o to žádal. Byl obvodním lékařem, obvod ho potřeboval a utéci přece nikam nemohl. Nastalo nové vyšetřování, nové starosti, ale už nešlo o krk.

V kriminálním životě se dostavily úlevy, našli se věznění přátelé i jiných národností. Venku pracovala neúnavně Hrstkova žena, aby dokázala, co žena umí. Jednou podvečer v Novém Jičíně k ní přistoupil neznámý četník a řekl: 'Nenechte doktora trápit, hlavní udavač a svědek Jan Strejček je trestaný podvodník' a zmizel. Paní Hrstková jela k dr. Bulínovi do Brna a ten zahájil šetření. Zatím pracoval i dr. Grünfeld, obhájce dr. Hrstky - ačkoliv bylo namále,

že Grünfelda pošlou na frontu, patrně zařadil Matuschka, jemuž vyrval kořist. Ale předseda Royt rozhodl, že musí Hrstkův proces dokončit. Líčení bylo stanoveno na 27. května 1915. Svědků bylo plno, vypovídali příznivě, až na četníky, hlavně Strejčka. Ten byl vyslýchán poslední. Proč? To byl právě efekt připravený dr. Grünfeldem, neboť chtěl celý případ zakončit dramaticky. To se mu povedlo. V auditoriu bylo tenkrát mnoho četníků, také nějaký četnický plukovník. Žalobcem už nebyl Kafka, nýbrž nějaký český soudce.

Baron Gautsch

Po dlouhém, únavném předvádění svědků dochází na Strejčka. Čtou se jeho generálie, mnoho pochvalných uznání od představených za horlivost a spolehlivost. Royt se na chvíli pozastaví: 'Jste tedy úplně zachovalý a nikdy jste nebyl trestán?' Strejček stojí v pozoru a volá: 'Né! Nikdy! 'Royt si ho změří a zvolna vyjímá z papírů arch, z něhož čte rozsudek vojenského soudu ve Vídni. Podle něho byl Strejček před válkou odsouzen jako četník k těžkému žaláři pro sprostý podvod. Trest si odpykal a když nastala válka a on nastoupil vojenskou službu, snadno se pak dostal ke své bývalé skupině a četnické barvě. 'Co tomu říkáte?', ptá se Royt. 'Byl jste trestán?' 'Ano', odpovídá Strejček. Četnické auditorium se poroučí, první utíká pan obrst. Ale měl počkat, nastaly ještě veselejší věci.

Když se rozruch v síni uklidnil, Royt vážně bere jiný papír, přistupuje ke Strejčkovi, drží mu jej před očima a ptá se: 'Znáte to? Psal jste to?' 'Ano' přiznává Strejček. A Royt čte. Bylo to nové udání na dr. Hrstku, které už nechtěl podat osobně, nýbrž anonymně. Posílal je svému známému studentu k opisu. Ale vojenská cenzura je zachytila a podle rozkazu poslala do Ostravy. Udání bylo hrdelní, ale nyní úplně nesmyslné. Jakmile Royt dočetl, povstává staříčkový Bielsky, přednosta soudu a volá na Strejčka: 'Sie elender Meuchelmörder! (Vy mizerný zákeřný vrahu!). Káže jej ihned odzbrojit a zatknout. Žalobce odvolává žalobu, jelikož vina nemohla být prokázána a hlavní svědek, vlastně udavač, byl usvědčen z nespolehlivosti. I navrhuje propuštění obžalovaného na svobodu, ačkoliv dodává, že prý vyšlo najevo, že nebyl dr. Hrstka takovým rakouským vlastencem, jak by se od lékaře očekávalo!

Dr. Grünfeld zřejmě vzrušen děkuje vojenskému soudu za spravedlnost: 'Opravdu odejdu nyní rád na frontu, když jsem nabyl přesvědčení, že vojenský soud dal za pravdu nevinnému'. Kolem Grünfelda a Hrstky se shrne soud i posluchačstvo a tiskne jim ruce. Lidství promluvalo: bylo však namále, že

promluví i jinak. Bielsky přistupuje k paní doktorové a s pohnutím ji odprošuje: 'Milostpaní, odpust'te nám, vím, co jste vytrpěla. My muži jsme i v neštěstí lehkomyšní. Co vy jste podstoupila pro záchranu manžela, dovede právě jen - žena!' Matuschka telefonuje, volá k sobě dr. Grünfelda, kterého doprovází Hrstkova choť. Generál ochotně podepisuje propouštěcí dekret a dává jej paní Hrstkové: 'Odved'te pana manžela ještě dnes domů. Zasloužila jste si toho'. Také zde srdce promluvílo.

...V trestnici je všechno vzhůru. Nastala chvíle procházky po dvoře. Strejček už chodil mezi vězni, ale sám, nikdo se k němu nechtěl připojit. Při loučení nikdo dr. Hrstkovi nezávidí, že jde na svobodu a oni zůstanou.... Jako malé, bezvolné dítě, vedla si statečná paní svého muže domů. Zdálo se, že poprvé vidí svět, že poprvé chápe, co je život. A co teprve když užíval své hory, Kotouč, Trubu, Bílou horu, Červený kámen, vzdálený Radhošť....A své obrázky, keramiky, výšivky, které s přírodou a oddanou službou všem lidem tvoří krásu a slávu jeho života. Dobrodružný četník Strejček byl odsouzen na 7 let do žaláře a převezen do Terezína. Po dvou letech předložil žádost o obnovení své pře. Udával, že byl k svému jednání proti dr. Hrstkovi naveden nadřízenými úřady. Měl na něho sbírat zatěžující podrobnosti, měl slídit po každém jeho slově a skutku... Bylo mu za to slibováno podúřednické, případně úřednické místo u státních úřadů. Na základě jeho udání bylo zahájeno trestní vyšetřování proti okresnímu hejtmánovi, státnímu návladnímu, okresnímu komisaři v Novém Jičíně a proti několika osobám ve Štramberku. Vyšetřování vedl hejtmán auditor Čížek z Terezína. Výsledek: žádný! Řeklo by se, že usvědčenému lháři Strejčkovi nelze věřit, že snuje nové intriky. I byl Strejček ponechán ve vazbě a praví, skuteční viníci zůstali na svobodě. A to i přes to, že auditor Čížek stav věci a viníky během vyšetřování zřetelně prohlédl. Zrovna tak jako dr. Hrstka a jeho přátelé, mezi něž patřil i dr. Grünfeld.

Jan Strejček potom záhy zemřel na souchotiny. Okresní hejtmán byl hned po převratě z vůle lidu ze svého místa vyhnán, jeho komisař zemřel. Státní návladní a oba četniční strážmistři, okresní i štramberský, se stali tak horlivými republikány, že jsou ve svých úřadech na postupu - nejmenují -li jich, to proto, abych jim v kariéře nepomáhal, ač jim ji přeji", dodal profesor Juda a pokračoval:

"...Hospodářské důsledky procesu pro Hrstkovu rodinu byly těžké i po tom, co už životem a zdravím vyvážl. Umělecký útulek pro cizí hosty a štramberskou inteligenci U Jaroňků, který náležel paní Hrstkové, byl zbaven hostinské koncese a zavřen. Dr. Hrstka byl ředitelstvím státních drah okamžitě zbaven místa železničního lékaře, které 15 let bezúhonně zastával. Místa byl zbaven i přesto, že vojenský soud Hrstku bránil tím, že suspenze může nastat až po prokázané vině a odsouzení. Ale oni nečekali. Tenkrát hodně lidí nečekalo a dělalo vše horlivěji, než od nich válečná zpupnost mohla a směla žádat. Dva roky byl dr. Hrstka pod policejní četnickou dohlídkou. Nesměl se ze

Štramberka vzdálit ani na krok. Když nenašel nic kat, mstil se aspoň novojický byrokrat. Nejstarší syn dr. Hrstky, Oldřich, byl hned odveden, ač vojenský lékař už řekl 'untauglich' pro vadu sluchu. Ale vstal major, předseda komise, nahlédl do papírů a pravil: 'Auf meine Verantwortung - tauglich'. To zase promluví jiní katani. Voják a kněz nemá znát slitování do šestého kolena". Karel Juda zakončil tenkrát slovy: "Dr. Hrstka miluje a zdobí svůj Štramberk dál".

Říjnové události roku 1918 podnítily dr. Hrstku k nové aktivitě. Dne 1. listopadu se ve Štramberku sešli starostové a význační činitelé novo-jičínského, příborského a fulneckého okresu. Zvolili dvanáctičlenný Okresní národní výbor a do jeho čela byl navržen dr. Hrstka. Ten ale nabízenou funkci okresního hejtmana odmítl. Zasluhou a přičiněním dr. Hrstky byl 6. srpna 1922 slavnostně otevřen Národní sad na Kotouči. Za hojné účasti obyvatel Štramberka byly odhaleny dvě busty: prezidentu republiky T. G. Masarykovi a spisovateli Aloisi Jiráskovi. Hrstkův Kotouč se postupně stal krásnou galérií v přírodě. Bylo zapotřebí alespoň dvě hodiny, než návštěvník obešel upravenými cestičkami celý Kotouč a zastavil se u všech krás a pozoruhodností, mezi něž patří především sochy, poprsí či jiné památníky našich národních velikanů. Turista odcházel z Kotouče plný dojmů a žehnal modernímu čaroději, který tu velkolepou pohádku vykouznil.

Trúba před opravou

Společenská prestiž dr. Hrstky byla silná zejména díky jeho schopnosti a pili při každoročním pořádání výstav, budování sadu na Kotouči, i při dřívějších úpravách Trúby. Při slavnostním otevření Rašínovy chaty dne 12. července 1925 promluvil dr. J. S. Guth - Jarkovský. Poukázal na třicetiletou neúnavnou činnost předsedy štramberského odboru Klubu českých turistů dr. Adolfa Hrstky, který se podle jeho slov zasloužil o to, že se Štramberk stal uměleckým střediskem Podbeskydí a nejvyhledávanějším místem v kraji. Téhož roku byl Hrstka poctěn za své lékařské zásluhy. Byl také místostarostou Ústředí jednoty českých lékařů a zároveň jejím čestným členem, byl předsedou české sekce obvodních lékařů, členem lékařské komory moravské, náležela mu i další čestná členství v lékařských komorách.

Rodina MUDr. Hrstky prožila útrapy v souvislosti s onemocněním nejmladšího syna Jaromíra. Mirek byl stížen tuberkulózou, veškerá léčba byla neúspěšná. Jeho smrt a vlastní potíže se zdravím vedly dr. Hrstku k

rozhodnutí, že skončí s lékařskou praxí ve Štamberku a odejde za nejstarším synem do Ostravy. MUDr. Adolf Hrstka opustil Štamberk po 37 letech působení. V únoru 1930 se rozloučil s místem, pro něž vykonal tolik záslužného. Noviny a časopisy, jež zaznamenaly tuto událost, nazvaly jej "dobrým geniem Štamberka a propagátorem krás a umění na Valašsku".

Po 15 měsících od jeho odchodu - 19. května 1931 - se Štamberkem nesla smutná zpráva: Doktor Hrstka v Ostravě zemřel! Dne 25. května byla urna s popelem zesnulého uložena do rodinné hrobky na štamberském hřbitově. Asi pětistícový zástup občanů ze Štamberka a okolí přišel vzdát poslední poctu svému obětavému lékaři, vzornému spoluobčanovi, kulturnímu pracovníku neobyčejných a mimořádných kvalit.

Atmosféru chvíle posledního rozloučení vystihují slova z jedné rodinné kroniky: *"...prapory národních barev vlály z Trúby, ze škol i soukromých domů, všechna pouliční světla hořela, za okny chalup plály rozžehnuté svíce. Všechny spolky, Sokolové, Orli, DTJ, hasiči ve slavnostních krojích a s prapory, žáci i učitelstvo obou škol a všichni občané štamberští jej provázeli na poslední cestě. Žádný z bývalých pánů Štamberka nebyl pochován s takovou úctou, jako dr. Hrstka. On, který byl jeho objevitelem a vtiskl mu navždy pečeť krásy, které vždy tak rád sloužil. Ano, on, který byl za svého života skutečným pánem Štamberka, pánem všemi milovaným..."* Dr. Adolf Hrstka byl vždy uvědomělým Čechem státoprávně pokrokového vyznání. A vždycky přímý, charakterní muž, sociálně uvědomělého dobrého srdce. Přemnoho pacientů na chudém Štamberku by mu mohlo dát nejvýmluvnější vysvědčení. Touto humánní odbornou působností a veřejnou prací se záhy zapsal do srdcí obyvatel Štamberka a okolí. Utlačované češství v Novém Jičíně, ohrožená Kopřivnice, všude pronikající vlna germanizace burcovaly Hrstku k obraně. A on poslechl, bojoval neohroženě a zvítězil. Pro české lidi to byly těžké časy.

I v dnešní neklidné době si můžeme položit otázku: jak je možné, že jediný muž vykonal tolik práce, na kterou by dnes nestačilo několik spolků? Dr. Hrstka byl muž rázný, podnikavý, nebojácný, odvážný. Své záměry také sám prováděl, nikoho se netázal a přicházel vždy s hotovou věcí – ostatní se už pouze vyjadřovali k hotovému dílu. A dobře tak činil! Kdyby čekal na schválení příslušných orgánů či jednotlivců, neuskutečnil by ani čtvrtinu svých dobrých plánů.

Ovšem, tak mohl jednat jenom – Hrstka!

KULTURA A SPOLEČENSKÉ DĚNÍ

Libhošťané na fotografiích ve významných životních a společenských situacích

V březnovém čísle zpravodaje jsme uveřejnili fotografii libhošťských odvedenců z roku 1936. Pamětníků, kteří by je mohli identifikovat, už není mnoho. Patří mezi ně pan Vladislav Šimíček, který nám poslal svoje poznatky, paní Marta Kvitová se radila s dalšími pamětníky. Bohužel, nepodařilo se jim zcela identifikovat všechny odvedence z fotografie, u některých zůstávají pochybnosti. Pokud se to podaří někomu z našich čtenářů, rádi zveřejníme dodatek.

V třetí řadě zleva jsou: 1/ Oldřich Krumpolc, řidič č. 209, 2/ Alois Vašek č.141, 3/ Alois Honeš č. 161 (z Břily), 4/ František Boháč č. 34, 5/ František Krompolc, tesař č. 29. **V prostřední řadě:** 1/ Alois Chyba, číšník č. 151, 2/ Vilém Zeman, dělník, 3/ Jaroslav Nelic č. 151(zahynul v lese Roveň), 4/ Emil Šustek č. 151, 5/ Karel Šimíček, učitel, č. 243, 6/ Jindřich Kotrs č. 192 - zahynul v konc. táboře Osvětim. **Sedící v první řadě:** 1/ neznámý, 2/ Bedřich Bohumínský, zedník č. 40, 3/ Rudolf Čech, starosta obce, 4/ Alois Pístecký č. 237, 5/ Jaroslav Hanzelka (přiženil se do Skotnice), 6/ neznámý. Jak je vidět, kromě dvou byli všichni odvedeni k vojsku. Pokud někdo pozná muže v první řadě, sdělte nám to, příště jeho jméno uveřejníme.

Pan Vladislav Šimíček uchovává mnohé významné osobní památky. Většina z nich má ale i širší význam pro historii obce. Patří mezi ně i níže uveřejněná fotografie libhošťských odvedenců z odvodního řízení, které proběhlo 11. června 1940 v příborském v učitelském ústavu. Dnešní generace už vůbec nic neví o tom, že i Češi v Sudetech (v říši) podléhali říšské branné povinnosti stejně jako Němci. Vůdce Adolf Hitler, původem Rakušan, ale dobře věděl, jak se chovali Češi za 1. světové války. Proto se rozhodl, že žádné Čechy v armádě nechce. Žádné další ročníky už také nebyly k odvodu povolány. Němcům stačilo, že Čechy plně zapojili do válečné výroby a hospodářství. **Vladislav Šimíček**, který se musel odvodu také podrobit, o tom říká: „**Bylo nás povoláno více ročníků. Před vlastním odvodem nám musel holič Klauda ostříhat vlasy na 6 cm. Většina z nás byla odvedena a uznána za schopné k výkonu vojenské služby. Na místě jsme dostali německý odvodní list v obalu, který mám stále jako památku schovaný**“. Dokument je cenný také proto, že na fotografii je i tehdejší **Bürgermeister Erich Drlik**, který Libhošťany k odvodnímu řízení přivedl.

V horní řadě zleva jsou: Karel Kolář č. 58, Alois Stavjař č. 187, Jaroslav Štěpán č. 254, Jaroslav Soukal č. 162, Miroslav Slaviček č. 239, Antonín Štěpán č. 103, Bohuslav Rataj č. 23 (zahynul v koncentračním táboře), Julius Sochor, Ladislav Hub č. 290. **Prostřední řada:** Zdeněk Šenk č. 222, Rudolf Hanzelka č. 205, Vladislav Šimíček č. 297, Oldřich Boháč č. 185, Karel Machač č. 268, Zdeněk Petr č. 9, Alois Kalíšek č. 177, Rudolf Marek č. 47, Bedřich Lacina č. 235. **První řada:** Alois Řehák č. 123, Jaroslav Hanzelka č. 92, František Zelina č. 108, Erich Drlik, starosta obce, Rudolf Šindler č. 173, František Boháč č. 149.

Lašský koutek

Připravuje Oldřich Sobek

První pokračování.

*V březnovém čísle zpravodaje jsme začali uveřejňovat národopisné pásmo **Starolašská svatba v Libhošti**, které na konci čtyřicátých let min. století sepsali významní představitelé národopisných tradic Jaroslav Stara a Jaroslav Tomšík. Naše Lašská Národopisná skupina s ní slavila mimořádný úspěch na mnoha vystoupeních v širokém okolí. Ve druhém výstupu si diváci vyslechli vyprávění jedné z četných pověstí a báchorek, které si naši předkové vyprávěli, a to ve zcela originálním lašském nářečí (v jeho libhošťské podobě). Výstup se odehrává v téže selské jizbě, k předešlým osobám přibyla hospodyně s dcerou Žofkou:*

Starolašská svatba v Libhošti **Výstup 2.**

- Hospodyně:** *IVrací se s dcerou Žofkou z kostela. Obě jsou svátečně oblečeny, v rukou mají modlitební knížky/.*
- Hospodář:** *Vítám tě ze slova Božího!*
- Hospodyně:** */odkládá a přisedá ke stolu/.*
- Žofka:** */točí se k Vinckovi/: Co ty, Vinco, a co dělaju vaši?*
- Vinca:** *Šli na besedy k Čipum. A to vitě, že se hned tak honem něvraťa, tož sem odskočil k vam. Stryc mi tu čnul o Libošču. Hodně sem se teho dověděl. Šak ja zas něhdy přidu. /Zvedá se/.*
- Hospodyně:** *No, něutikaj! Poseď, ja ti tež něco povim, co mi stařenka moja povědala. O morach! Slyšels už něco o nich?*
- Vinca:** *Ni, něslyšel, tětko. Povědajtě!*
- Hospodyně:** *No, stařenka povědala, že dyž se diťa narodilo a mělo už zuby, tak to potem cely život dělalo moru. To duša z těla se v noci načas vytratila a chodila druhé lidi dusit'.*
- Žofka:** *Tež sem to slyšela - od staříčka.*
- Hospodyně:** *To na fojtsfju u Heřmanských byla hospoda. Tam se dycky zastavovali potulni kramaři, keři cestovali z Polska na Moravu eš do Vidňa. Obyčejně tam ai nocovali, tam byvaly ai muziky.*
- Hospodář:** *Šak volarňa ma meno od teho, jak dycky kupci tam něchavali voly a dobytek přes noc, dyš tahli do Uher. No, a rano zase šli s celym stadem dalej.*
- Hospodyně:** *Při jedne muzice byla tam tež jedna mlada cerka, kera tancovala s jednym mladěncem z dolniho. Dyš přišlo pulnoci,*

prosila najedenkrát' toho svojoho, aby hu pustil, že musi na chvílu ven.

Žofka: A něvitě mami, kera to byla cerka?

Hospodyně: Ni. Tož to něvim! To meno sem už zapomněla. Dyš ináč nědala, tož hu ten mladěněc pustil. A tak ta cerka se z hospody vytratila. Tehda se na fojstfju tancovalo v prvni poschođu.

Vinca: A tětko, hdě šla ta cerka?

Hospodyně: No počkaj! Dyš se ta cerka dluho něvracala, tak hu šli ten mladěněc eště s dvuma hledat'. A vitě, hdě hu našli? Ležela na fojstfju na jakychsyg tramach, cela tvrda, hubu hore. Dyby ona ležela hubu dolu, tak by se ta duša němohla do ni vratit', a ona by už něožila. Toš, tak mi povědala stařenka.

Žofka: Ti se, myslim, vylekali?

Hospodyně: A dyš tak stali ti mladěnci, tak od krchova najedenkrát' idě taka dluha, velka bila kočka, obejdě tu děvuchu tak třikrát' dokola a naraz se stratila. Vtym se ta děvucha spamatovala, stanula a idě si do hospody spatky, jakdyby nic.

Vinca: A co ti mladěnci?

Hospodyně: Ti zostali jak bes sebe, a ten jeden, co s řu tak tancoval, a ai o řu stal, už se k ni něhlasil a něchal hu byt'. A ta děvucha, dyš se o ni rozkřiklo, že děla moru, už se něvydala.

Hospodař: A něviš, co to bylo tenkrát' za muziku, na tym fojstfju?

Hospodyně: Snaď to byla tenkrát' svadebni muzika. Ty byly hdysi vesele!

Hospodař: Bai, bai, tehda se uměli Liboščane pobavit' a poveseleit'. Něskaj už je tych zvykuf hodně přeč a myslim, že za paru rokuf už se zapomeně na fšecky ty naše lašske zvyky, pisně ai tance při muzikach. No, a na svaďbach, to bylo dycky zvlášť veselo!

Žofka: Šak se budě brzo vydavat' Tekla Šimičkova. Mamy naděju, že nas tež přidu mladěnci pozvat'.

Hospodař: No, to budě slavná svaďba! Muzika už od sameho rana! Tajak hdysi byvalo. A vlastně by už něskaj měli chodit' zvat', ni?

Vinca: Povědaju, že budu zabijať prasa, těla /tele/ a pect' kolače už cely tyděň.

Příště pokračování.

ZPRÁVY ZE ŠKOL

Zprávy ze základní školy

V letošním školním roce proběhlo připomenutí velikonočních svátků v naší škole formou netradiční výuky v rámci „**Dne otevřených dveří**“. Pro děti i rodiče byly připraveny různé aktivity v podobě velikonočních „dílů“. Jednotlivé třídy si na zahájení připravily pásmo velikonočních koled, písni a zvyků. Poté se žáci rozdělili do tří skupin a postupně si mohli vyzkoušet za pomoci rodičů různé techniky zdobení velikonočních vajíček, výrobu papírových přáníček, suchou vazbu s velikonoční tematikou. V závěru dne si žáci odnesli své výrobky domů.

Letos poprvé jsme zaznamenali v naší škole i větší návštěvnost z řad rodičů. Mimo jiné byl z této akce uveřejněn článek v regionálním deníku a krátká reportáž, kterou můžete vidět na webových stránkách www.polar.cz.

Dne 14. března se žáci ZŠ a MŠ podíleli na vystoupení, pořádaném k oslavě Dne žen v rámci klubu důchodců v Libhošti. Nacvičili několik básní a písni, a tak přispěli seniorům ke krásnému kulturnímu zážitku. Svůj program předvedl také kroužek aerobiku, vedený paní Leskovjanovou.

Moje dítě se neumí déle koncentrovat

Takovéto nebo i podobné věty slyšíme poslední dobou stále více a více z úst rodičů dětí, které přicházejí na zápis do prvních tříd.

Generace současných dětí tráví velké množství času na počítači, internetu, sledováním televize. Je zvyklá na rychlé přepínání programů, rychlé změny a možnosti zasahovat do průběhu činnosti (například klikáním na internetu). Proto mnohým dětem dělá problémy soustředit se na delší přednášku či výklad v hodinách.

Pozornost se sama o sobě nedá natrénovat. Souvisí totiž s mnohými dalšími funkcemi mozku jako například s pamětí. Nejlepším pomocníkem na trénování pozornosti je čtení, které pomáhá mozku rozvíjet se v mnoha oblastech. Podle výzkumu se děti, které od raného školního věku ve svém volném čase čtou, lépe koncentrují. Můžete porovnat podle tabulky faktorů

Faktory, které ztěžují koncentraci

- Stres v rodině
- Nedostatek spánku – žák ZŠ, který spí méně než deset hodin, se v hodinách těžko koncentruje. Krom toho se během spánku opakuje učivo osvojené z předešlého dne.

- Nedostatek pohybu – dětem, které se málo pohybují, se nedostatečně prokrvuje mozek
- Příliš sladkostí – mozek sice potřebuje cukr kvůli energii, ale cukr ze sladkostí se rychle odbourává a dítě se rychle unaví.
- Příliš časté sledování televize
- Přetížení – šestileté děti se nemohou soustředit na jednu činnost déle než zhruba 15 minut, potom by měla následovat přestávka

Cvičení na zvýšení koncentrace

- Čtení
- Hry jako Sudoku, Scrabble, skládání puzzle
- Nevyprávějte dětem pohádku, ale nechte je, aby ji ony vyprávěly vám
- Učte děti básničky nazpaměť

(převzato z časopisu Rodina a škola)

Akce plánované v měsíci dubnu

V polovině měsíce dubna zahájí naše škola výuku v plavání, která bude ukončena v polovině června.

V rámci Dne Země 22.dubna se naše škola zúčastní akce pořádané Městem Nový Jičín, odborem životního prostředí na Masarykově náměstí v Novém Jičíně. Také navštívíme Ostravu, kde si děti prohlédnou Novou radnici, výtvarnou galerii v Domě umění, kde si mohou vyzkoušet některé výtvarné techniky.

Mgr. Dagmar Michálková

KAM ZA KULTUROU

Muzeum Novojičínska

V rámci pravidelného cyklu přednášek „Muzejní čtvrtky“ pořádá ve čtvrtek 24. dubna v 17. hod. v Trámovém sále Žerotínského zámku přednášku PhDr. Jaroslavy Brichové, archivářky Státního okresního archivu v Novém Jičíně **Svaté město Jerusálém.**

Vstupné 30.-Kč. Součástí vstupného je i prohlídka výstavy „Bůh, čest, sláva Kinských ze zámku Lešná a expozice MALÍŘI DVOU STALETÍ v objektu žerotínského zámku.

Zámek v Kuníně

Kastelán zámku v Kuníně PhDr. Jaroslav Zezulčík si vás dovoluje pozvat na **slavnostní koncert u příležitosti zahájení nové turistické sezóny otevření zámku** – sobota 5. 4. 18 hod. Velký sál zámku v Kuníně. Hrají Hofmusici z Českého Krumlova hudbu italského baroka.

V neděli 27. dubna v 18 hodin se uskuteční v prostorách kunínského zámku literární večer z díla německého básníka Josefa von Eichendorfa, který mnoha svá významná díla a básně vytvořil na svém zámku v Sedlnicích.

SPOLEČENSKÉ OKÉNKO

Za Zdeňkem Hanzelkou

Oldřich Sobek

Dne 13. února se ve zdejší chrámu Páně spolu s rodinou rozloučila i široká veřejnost se **Zdeňkem Hanzelkou**, který zemřel náhle po krátké, těžké nemoci ve čtvrtek 7. února ve věku 72 let. Pro všechny přítomné byl jeho odchod smutným překvapením. Už jen samotná velká účast na posledním rozloučení vypovídala o tom, že z našeho středu odešel člověk velmi vážený a oblíbený. A skutečně, Zdeněk patřil po celý svůj život k těm lidem, kteří se ve svém životě řídí heslem, že když už někomu nemůžeš po-moci, alespoň neškod'. Měl silné sociální povědomí. Vyrůstal sice jako jediné dítě rodičů Amálie, roz. Markové a Josefa Hanzelky, továrního stolaře v Tatře Kopřivnici, ale jeho tři tety byly aktivními členkami Dělnické tělocvičné jednoty. Teta Hedvika (Surá) byla dokonce náčelnicí, cvičitelkou a významnou divadelní herečkou zdejšího souboru DTJ. Zdeněk se od dětství zajímal o přírodu i zdejší krajinu. Jak vzpomíná jeho spolužák a blízký přítel **Oldřich Kahánek**, znali po celém libhošťském katastru každičký jeho kout, každý potůček, studánky a polní cesty. Zvláštní pozornost věnovali všem lesíkům a hlavně „Pančáku“, kde celý lesní komplex překypoval životem. Dovedli poznávat každého ptáka podle zpěvu, znali jejich nároky a potřebu prostředí pro hnízdění. Na výpravách na rybské podhůří prošmejdili potoky a z „Fojtáku“ nikdy nešli bez úlovku – nesli si alespoň každý po jednom pstruhu.

Tenkrát ale byly pstruhů plné potoky a nikdo si kluků nevšímal. Celá okolní krajina byla plna květů, vůní, zvěře, motýlů a nejrůznějšího hmyzu, stráně a meze byly plny čmeláků, odevšad se ozývali cvrčci a nad hlavou vyzpěvovalo hned několik skřivánek najednou.

Změny, které v krajině nastaly po provedené „socializaci“ zemědělství, proto Zdeněk těžce nesl. Nikdy se nesmířil s viditelným ochuzováním našeho přírodního bohatství kolem sebe, které vnímal především jako úbytek mnoha druhů rostlin a živočichů. Oldřich Kahánek vzpomíná na časy, kdy se Zdeňkem chodili do novojičínské měšťanky: autobusy jezdily i nejezdily, když ujel autobus, muselo se čekat až do večera. To ovšem nebylo pro kluky, šlo se samozřejmě domů pěšky. Téměř se nestalo, aby se šlo domů přímo. V „Sirkových“ se odbočilo do lesa, aby se zjistilo, jak se projevují všechny proměny ročních dob, kde právě dřevaři kácejí stromy, apod.

Zdeněk Hanzelka se vyučil instalátérem, pracoval v novojičínských stavebních firmách, v komunálním podniku, nakonec svoji aktivní část života zakončil jako údržbář a topič v plicní léčebně v Sirkových lázních. S manželkou Ludmilou roz. Blažkovou si postavili na místě malého domku ještě z původní libhošťské zástavby rodinný domek a vychovali dceru Jaroslavu. Jako instalátér byl většinou vždy po ruce všem, kteří potřebovali něco opravit. Spolu s dalšími odborníky se podílel na instalatérských pracích při stavbě vodovodu na horním konci obce.

Velmi významné bylo jeho působení v libhošťském **Lašském národopisném souboru**. Zúčastňoval se mnoha vystoupení souboru jak v obci, tak i v širokém okolí, i na dalekých zájezdech. K tomu ovšem bylo třeba nejdříve obětovat mnoho hodin, strávených při nácviu v Zelinově hospodě. Oldřich Kahánek, který v souboru měl na starosti zvukovou techniku aj. technické záležitosti vzpomíná, jak se jako „ogaři“ lopotili s cimbálem, který v mnoha případech museli nosit pěšky do vzdálenějších štací. Bylo to pro všechny velmi náročné, ale všichni dosud vzpomínají na mnohé trampoty i veselé zážitky a časy svého mládí s úsměvem.

Zdeněk byl také velmi dobře společensky orientován, měl znalosti z mnoha společenských oborů. Mohl kvalifikovaně projevit svůj názor takřka na cokoliv. Škoda, že v posledních letech života se už poněkud uzavřel, ovšem, měl na to samozřejmě plné právo. Přesto, když se v osvětové besedě otevřel určitý prostor pro setkávání bývalých členů národopisného souboru, byl Zdeněk mezi prvními, kteří rozšířili její řady. Velmi aktivně pomáhal při instalování výstav, nechyběl na žádné společenské akci, kterou osvětová beseda organizovala. Dával najevo svoji spokojenost třeba i s vydáváním Libhošťského zpravodaje a s povděkem kvitoval, že se „opět po mnoha letech v obci zase něco děje“.

Kromě nejbližší rodiny bude Zdeněk Hanzelka určitě scházet i nám všem, kteří jsme jej dobře znali a cenili si jeho přátelství.

Poděkování

Děkujeme všem, kteří se dne 5. února ve zdejším chrámu Páně přišli naposledy rozloučit s panem **Bedřichem Hanzelkou**. Děkujeme za slova útěchy i květinové dary. Zvláště děkujeme početné delegaci libhošťských fotbalistů, kteří se se svým věrným fandou rozloučili položením květinového věnce.

Zarmoucená rodina.

Libhošťský zpravodaj

Informační měsíčník pro občany Libhoště. Číslo 04/2008 vyšlo dne 1.4.2008. **Vydavatel:** Občanské sdružení Osvětová beseda v Libhošti, IČO: 68921349. **Elektronická adresa:** zpravodaj@libhost.cz. **Odpovědný redaktor:** Aleš Hána. **Redakční rada:** Aleš Hána, Oldřich Sobek, Dagmar Michálková, Petr Horák, Marie Sobková, Marta Kvitová, Jana Roszková. Cena výtisku je 8,-Kč, čísla s přílohou 15,-Kč, roční předplatné 100,-Kč. **Administrace:** Marie Krumpochová, Libhošť č.7, 742 57, tel. 737 525 670. Uzávěrka každého čísla: 25.den v měsíci. **Tisk:** Tiskárna KONTEXT, s.r.o., Lidická 131/8, Nový Jičín, tel. 556 709 119.